

PERSBERICHT

Brussel, 26 november 2009

Taks op frisdrank om obesitas te bestrijden En wat met vlees of verzadigde vetten?

De denktank Itinera Institute opperde deze week dat een taks van 3 eurocent per liter frisdrank de staat jaarlijks 36 miljoen euro kan opbrengen. Dat bedrag zou kunnen worden gebruikt om obesitas te bestrijden. Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie en Ziektepreventie (VIGeZ) kan het voorstel om de opbrengst van de taks te investeren in het bevorderen van evenwichtige voeding en beweging alleen maar toejuichen. Maar in de praktijk is het moeilijk om te bepalen op welke producten om gezondheidsredenen taks moet worden geheven. Moet er dan ook een taks op vlees of verzadigde vetten komen?

Het VIGeZ is blij met het debat. Wan hoe je het ook draait of keert: evenwichtige voeding blijft in veel gevallen duurder dan minder gezonde, calorierijke producten. Aan scholen geven we in het kader van het gezondheidsbeleid al het advies om een bewuste prijspolitiek te voeren bij de verkoop van dranken en tussendoortjes op school. Zo is water bij voorkeur gratis of alleszins goedkoper dan frisdrank, en kost een stuk fruit minder dan een snoepreep.

Belgen geen grote frisdrankdrinkers

Natuurlijk is het niet zo eenvoudig om een gelijkaardige prijsaanpassing door te trekken in de maatschappij. Zo stellen we ons de vraag of de voorgestelde taks eenvoudigweg kan beperkt worden tot frisdranken. Voor de Verenigde Staten is dit relevant, omdat frisdranken daar de belangrijkste bron van de calorie-inname zijn. In België ligt dat toch anders: de voornaamste energiebronnen in onze voeding zijn graan en graanproducten, voornamelijk brood. Daarna volgen vers vlees, aardappelen, cake en gebak, kaas, margarines en sauzen. Belgen zijn dus eerder brood- en vleeseters dan grote cola- of limonadedrinkers. Moet er dan ook een taks op vlees komen? Daar zou trouwens ook het milieu wel bij varen. En wat met producten rijk aan verzadigde vetten?

Volledig voedingspatroon bekijken

In de praktijk is het dus erg moeilijk om te bepalen op welke producten om gezondheidsredenen taks moet worden geheven. Voeding is ook niet zo zwart-wit als bijvoorbeeld roken: een voedingsmiddel op zich is niet gezond of ongezond, je moet het zien binnen iemands volledige voedingspatroon. Maar het is niet omdat het een complex gegeven is dat er niet kan over nagedacht worden.

Prijsaanpassing of taks is niet de enige oplossing

Het voorstel om de opbrengst van de taks te investeren in het bevorderen van evenwichtige voeding en beweging is goed. Want voorlopig blijft het een verhaal van David tegen Goliath: gezondheidsorganisaties kunnen onmogelijk opboksen tegen de budgetten die multinationals besteden aan marketing en reclame. Extra aandacht voor groepen met lage inkomens is hierbij wel aangewezen, omdat zij als eerste de gevolgen van een prijsstijging zullen ondervinden.

Een prijsaanpassing of een taks is in elk geval niet de enige oplossing voor het obesitasprobleem. Om de opmars van overgewicht en obesitas tegen te gaan zijn verschillende initiatieven nodig die elkaar versterken.

Info: Loes Neven 422 49 38 of loes.neven@vigez.be

DocuCom PDF Trial
www.pdfwizard.com